

Борба

1967

13

АПРИЛ
ЧЕТВЪРТЪК

ТКЗС—МИХАЛЦИ СПОДЕЛЯ СПИТА СИ

Вчера, по инициатива на Министерството на земеделието, в с. Михалци се събраха председатели на ТКЗС и главни агрономи от стопанствата в страната, които произвеждат лозов посадъчен материал, за да се запознаят с богатия опит на михалските пепиниери. Тук ежегодно се обработват от 4 до 5 милиона лози, от които се получава сравнително висок процент първокласен материал, а вкоренен материал. Средният процент на първокласните лози през последните две години се движи около 68—72 на сто. През миналата година стопанството трябваше да получи 563 000 лв. от тази дейност, а фактическата реализация бе над 805 000 лева. Отделни зема имат далеч по-високи показатели на първокласни обработовани лози — над 80 на сто.

Доклад за опита на стопанството изнесе главният агроном Косю Гърбов, който се сприя подробно на технологията при обработването и отглеждането на по-

садъчния материал. Високият процент първокласни обработовани лози идва да покаже, спотели той, че кооператорите от Михалското стопанство добре познават всички процеси, свързани с производството, и са стигнали до високо майсторство при отглеждането, като прилагат висока агротехника. Особен интерес предизвика новият начин на стратификация в пясъчна среда. Добрите успехи на михалци са дължат и на грижливия подбор на материала. Това, наред с многогодишния опит на кооператорите, на любовта им към тази дейност, осигурява и успеха, който ръководството на стопанството затвърдява и разширява.

След доклада бяха зададени много въпроси. По михалския опит се изказаха Георги Начков, главен специалист по лозарство при Министерството на земеделието, Пею Мамаров, старши научен сътрудник от Института по лозарство в Плевен, Иван Влаев, началник отдел „Трайни култу-

ри“ — Сортови семена, и други.

След разговора в салона участниците в срещата посетиха блока, на който се извършва подготовка на вкоренилищата и засаждане на лози, разговаряха с кооператорите и на място се увериха в голямото майсторство и усърдието на михалци. Любопитно беше да се научи, че местата на вкоренилищата ежегодно се променят, което също има немалко значение както от агротехническа гледна точка, така и от страна на защитата от неприятели.

Посетени бяха и някои от парниците на стопанството.

На националната среща по някои въпроси на пепиниерството в Михалци се засегнаха и задачи на перспективата, качеството на произвежданите лозови посадъчен материал, необходимостта от снижаване себестойността по пътя на внедряване механизацията поне на онези дейности, където това е възможно.

ИЛ. ПЕТРОВ

МАВРИКОВЦИ ПРЕД ПЪРВИ МАЙ

Броени дни остават до Първи май — Международния ден на труда и работническата солидарност. Кое сърце не се вълнува в неговото навечерие, когато всеки се стреми да манифестира с по-високи производствени успехи? В усилената предпървомайска надпревара са и многобройните текстили от ДИП „В. Мавриков“ — Велико Търново.

Мавриковци са дали твърдо обещание — през втората година на петата петилетка да произведат надпланова продукция за 193 000 лева. Не само през отминалото първо тримесечие, но и през първата десетдневка на април те доказаха, че имат сили да изпълнят дадената си дума. Предвидената производителност на труда, която тази година е по-висока от всеки друг път, през изминалия период беше не само достигната, но и надмината. Като един от сигурните резерви за увеличаване производителността на труда е многомашиното обслужване. Затова в обещанието е записано че през тази година

ще бъде разширен още повече фронтът на многомашиното обслужване. Като разгръщат все повече първомайското съревнование, текстилките не само утвърждават постигнатите успехи досега, но и ги увеличават. При държавна норма 14 стана (става дума за автоматичните тъкачни станове „Янтра—2“), Мара Коларова, Цветана Стайкова, Николина Танчева и др. вече работят на 20—22 стана.

През първата десетдневка на този месец на челно място в социалистическото съревнование беше предначият цех с ръководител Колю Киров, постигнал 105.92 на сто изпълнение на плана. Изпълниха съответно 104.47 и 101.62 на сто плановите си и колективите от пресуващия и тъкачния цех с ръководители Дамян Георгиев и Митко Колев. Първи между първите бяха смените на инж. Иван Иванов, Генчо Борисов, Иван Маринов, Манол Михов и др.

М. МАНОЛОВ

СЪИГБА НА ЦАРЕВИЦА

Земята се зотопли и настъпиха благоприятни условия за сеитбата на една от основните пролетни култури — царевичата. Сеитбата започна. Пове- че от 20 ТКЗС и 4 ДЗС септ.

Над 16000 декара са засети досега. На едно от челните места е стопанството в Страхилово, засяло над 2140 дека, Ки- лифарово — 1660, Обединение — 1500, Полски Тръмбеш — 1150 дека и други. От държавните земеделски стопанства начело е Златарица — с повече от 1100 дека, Кесарево — 555 дека и други.

От навременното и качествено засяване на царевичата до голяма степен зависи и успехите. Затова със загриженост, с усърдие и без губене на време кампанията се разгаря, за да обхване в близките ден-два всички стопанства и да завърши в най-кратък срок.

В завода за селскостопански машини „Първи май“ в Полски Тръмбеш Григорий Слаев се нарежда измежду най-трудолюбивите фрезисти. Днешното му изпълнение на нормите е висши над 190 процента.

Сп.: Н. КАЧАКОВ

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА БКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ
ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 45

(2236)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

СНОЩИ ПО ТЕЛЕКСА ПРИЕХМЕ:

„КОСМОС—155“ В ПОЛЕТ

МОСКВА. 12 април (ТАСС) — Днес в Съветския съюз бе изстрелян нов изкуствен спътник на земята „Космос—155“. На борда му има научна апаратура, предназначена за продължаване на изследванията на космическото пространство.

странство в съответствие с програмата, оповестена от ТАСС на 16 март 1962 година. Намиращата се на спътника апаратура функционира нормално. Координационно-изчислителният център обработва постъпващата информация.

Академик Благонравов за целесъобразността на космическите изследвания

МОСКВА. 12 април (ТАСС) — Главната движеща сила за развие на космическите изследвания са нуждите на науката и стремежът към бъдещи блага на човечеството, заявява председателят на съветската комитсия за използване на космическото пространство Анатолий Благонравов.

Академик Благонравов полемизира в „Литературная газета“ с лауреата на Нобелова награда Макс Борн, който поставя под съмнение практичността на целесъобразност на космическите изслед-

вания за мнозинството от хората. Благонравов утвърждава практичността полза от космическите изследвания и заявява по-специално, че според него „не е безпочвена фантастика мисълта да се създадат в по-далечно бъдеще енергетични инсталации в околоземното пространство, използващи излъчваната от слънцето енергия, а също експлоатацията на речем на многобройните астероиди, които се въртят около слънцето извън земната орбита, като суровинна база“.

Сирийски отличия за наши държавни и обществени дейци

Извънредният и пълномощен посланик на Сирийската арабска република в НР България Набих Саббаг връчи днес грамоти и ордени на наградени държавни ръководители, общественици и при дружавши сирийски министър-председател Ле Зуейн официални лица по време на миналогодишното му посещение у нас.

Грамота за награждаването му с ордена „Заслуги към Сирия“ — екстрена степен, беше дадена на министъра на външните работи Иван Бачев. Същия орден получи министърът на съобщенията Стоян Тончев. С ордена „Заслуги

към Сирия“ — първа степен бяха наградени заместник-министърът на външните работи Иван Попов и заместник-министърът на външните работи Николай Иванов. Високи сирийски ордени бяха дадени на отговорни служители в министерството на външните работи и общественици.

Набих Саббаг топло приветствува наградените с ордени, символизиращи сърдечните приятелски връзки между Сирия и България.

От името на наградените думи на благодарност отправи др. Стоян Тончев.

КРАТКИ ВЕСТИ

● АЛЖИР — Алжирската осведомителна агенция съобщава, че завчера алжирският пътнически самолет „ДК-4“ катастрофира край едно оазисно селище на осем километра от гр. Тамаграст в пустинята Сахара. От общо 39 души, намиращи се на борда, а са модела загинали 35. Има четирима ранени, трима от които тежко.

● ВАРШАВА — На 16 април на мястото на бившия най-голям

хитлеристки лагер на смъртта „Освенцим“ ще се състои голяма антивоенна манифестация на полския народ. Същия ден ще бъде открит монументален паметник на четирите милиона жертви на хитлеристкото варварство.

Наградени младежи-първенци

За високи резултати в комплексната механизация и механизирването на нови процеси в растениевъдството по предложение на ЦК на ДКМС Министерството на земеделието е отлучило с първа награда — преходно червено знаме на Министерството на земеделието и ЦК на ДКМС, 400 лв., телевизор и две екскурзии в чужбина общинската организация на ДКМС в с. Моравя. Първа награда — 300 лв., радиограмофон и една екскурзия в чужбина на получаване и звеното за комплексна механизация на Марин Дянков от ТКЗС в с. Ресен.

За успехи в производството на царевича бригадата на Михаил Борисов от ТКЗС в гр. Лясковец получава втора награда.

С първа награда — преходно червено знаме на Министерството на земеделието и ЦК на ДКМС, 400 лв., телевизор и две екскурзии в чужбина се отличават и младите животновъди от комсомолската организация при ДЗС в Свищов.

СКЪПИ ГОСТИ

Великотърновските младежи посрещнаха скъпи гости — делегацията на ЦК на ВЛКСМ по въпросите на комсомолската работа във висшите учебни заведения в състав: Геннадий Янаев, член на ЦК и първи секретар на Областния комитет на ВЛКСМ в гр. Горки, Еля Мазговая — сътрудник на студентския отдел при ЦК на ВЛКСМ, Анатолий Грицай — завеждащ студентския отдел при Градския комитет на ВЛКСМ в гр. Одеса, и Владимир Марнаров — секретар на Вузовския комитет на ВЛКСМ в Московския институт по нефтогазова промишленост.

Първия ден скъпите гости посетиха ВПИ „Братя Кирил и Методий“, където се срещнаха с членовете на Вузовския комитет на ДКМС, заместник-ректорите Горанов и Блажев и помощник-ректора Марков. Ръководителите на двата братски съюза обмениха опит в комсомолската работа сред студентите.

Топло, мило и сърдечно приемна срещата на делегацията със студентите от първи и втори курс руска филология.

На втория ден гостите се срещнаха с членовете на бюрата на Окръжния комитет на Комсомола. След обел разгледаха старопреплетения град и отпътуваха.

ЗАСЛУЖЕНА ПОЧИТ

Израз на голямото уважение към паметта на загиналите герои и към живите бивши политзатворници и концлагеристи бе ще тържественото общоградско събрание завчера в киносалона на Профсъюзния дом — Велико Търново. На него присъстваха секретарите на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоянов и Никола Кучев, секретарят на Градския комитет на БКП Николай Цонев, бивши концлагеристи, политзатворници, партизани и много граждани.

Доклад прочете председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Тукаров. Оживяват страниците на героичната ни летопис. Незабравими страници от историята, за писани със златни букви за вечни времена. За поколенията, за да пазят свято свободата, извоювана с цената на хилядите жертви. По време на Втората световна война от 18 милиона политзатворници и концлагеристи 11 милиона са варварски умъртвени. Ужасите през Средновековието са нищо, те бледнеят пред злодеянията на фашистите. От 1 януари 1942 г. до 9 септември 1944 г. в България са арестувани 65 000 души, в концлагерите са интернирани 31 540, на смърт са осъдени 1570, а на доживотен затвор — 7324, изгорени са 2133 къщи на антифашисти. Без съд

и присъда са избити 20 070 ятаци и помагачи. Свиднати жертви. Най-достойните твои синове и дъщери, Родино! Изправени пред дулата на картечните, те не падаха духом, а с чудно мъжество, съчетано с безпредилен любов към свободата и народа, посрещаша смъртта с песните на Ботев, с очи, отправени на Север, с вяра в победата.

Много са имената на героите от Великотърновски окръг, напoнли с кръвта си Балкана и полето.

В първото антифашистко въстание през септември 1923 г. над 800 души от Плаково, Дебелец, Михалци, Мусина и Емен с оръжие в ръка воюваха против фашистките главорези. От нашия окръг в Балкана излязоха 283 партизани, 622 ятаци им помагаша, 745 антифашисти минаха през затворите, 555 през концлагерите, 140 бяха интернирани, 163 осъдени на смърт, а 73 — на доживотен затвор. Това не са сухи факти и цифри. Това е нашата гордост. Славата, покрита с безсмъртието.

Докладникът завърши с думите: „Основната ни задача е да пазим свято паметта на героите и мира в целия свят. Да не забравяме думите на Юлиус Фучик: „Хора, бдете!“.

Присъстващите изпратиха телеграма до ЦК на БКП.

Салонът на образцовото чига лице „Напредък“ — Елена се оказа тесен, за да побере гостите, дошли да чуят доклада на члена на ЦК и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов за героизма и себестопителния на бившите концлагеристи и политзатворници в борбата против фашизма и капитализма.

Посрещнат сърдечно от гостите хора на Елена, др. Костов в своя доклад подробно проследи величавата, жестока и кървава борба на народа против фашизма. С много примери той очерта приноса на Партията и народа. Първ българският род се вдигна на въоръжено състояние през 1923 година. Той се и на неопенимата по мощ на братския съветски народ в борбата против фашизма. Незабравими ще останат имената на падналият героин, най-достойните синове и дъщери на

народа.

Накрая др. Костов очерта перспективите за развитието на Еленския край и Елена.

Единодушно присъстващите на тържественото събрание изпратиха телеграма до ЦК на БКП.

От името на изпълкома на Окръжния народен съвет др. Йордан Костов прочете Указ на Президиума на Народното събрание и връчи орден „Девети септември“ — първа степен — на Йордан Чукавски по случай 60-годишнината му и за активното му участие в борбата против фашизма и капитализма и в изграждането на социализма у нас; на Христо Чакалов, инженер в пощенската станция — „Народен орден на труда“ — първа степен за постигнати успехи в работата на станцията — на Мария Недялкова — медал „За трудово отличие“ за постигнати успехи в учебната работа.

Н. Недялков

МИНУТИ ОТ ЕДНО ЕЖЕДНЕВИЕ

Топлият полъх е разнежил земята. Тя изпусна шадро животворните си сокове. Кълнят в нейните пазви плодни семена. Буйна вече зеленина покрива земята. Цъфтят орошителните градини. А кооператорите — бързат ли, бързат. Нали в земята, в топлата и гръд, са скъпите техни надежди...

Сега по големите ниви, в градините и фермите на Долнооряховския кооператив, кити надпревара. Главният агроном на стопанството Димитър Велчев разказва:

— Десет хиляди декара царевича трябва да засеем тази година, по 630 кг зърно от декара трябва да произведем. Не е шега работа...

Да, не е шега, думат всички и най-вече механизаторите. Затова, комсомолците Стефан Илчов и Ленчо Венков „гонят“ без умора своя „Беларус“ и засяха глест първите 150 дека царевича от сорта „Канас“.

Ще се нуждаят чуждите растения от свежест, от влага. Трябва да им бъде осигурена. Нови 11 000 декара ще бъдат усвоени за поливка само тази година. Двадесет и четири хиляди декара от всички 63 000 обработваеми под поливката на мелниривните обекти се работи сега от ранна утрин до късна вечерта. Но на помпената станция край Янтра в землището на Вълбица, която ще напоява 4000 дека, е най-напрегнато. Бързат хората от изкопчиската бригада на Атанас Йорданов, бързат

Строещт на помпената станция във Вълбица е в разгара си.

ко Станчев, Димитър Петров и Стефан Димитров. Те късат първите плодове от своя труд и са набрали вече повече от 300 кг парникови краставици, първите килограми шипка. Изсяят на открито ранното зрънце. Подготвят мястото за ранните домати. Пикират пилер. И за тях народната поговорка „Ден — година храни“ е напълно валидна.

През тези минути „пулсира“ долинният агрегат „Рибена кост“ в краевефермата на Тодор Оряховица. Белите струйки мляко пълнят резервоарите. Лозата на Владимир Статев — Тодор и Цена Джизтерова, Мария Куква, Дана Бобева — изпратиха старата година с 3300 л среден надой от козаа. Додоха дума за тази година — 3510 л и ще я устоят. Те имат вече първия аванс от 13 000 л в повече за изтеклото тримесечие в сравнение с миналата година, от същия брой

крави. А стигнат ли сонните фуражи, този аванс ще се удвои и утрои...

Г. ДОНЕВ

Първите парникови краставици!

Сейтба на царевича

ВСЕ ПО-АКТИВНА ПОЛИТИЧЕСКА И ОРГАНИЗАТОРСКА РАБОТА

Неотдавна в гр. Павликени се състоя пленум на Градския комитет на БКП. Доклад за политическата и организаторската работа на градската партийна организация прочете Рачо Бенков, секретар на ГК на БКП.

След Осмия конгрес на БКП и особено след Майския пленум и решенията на Секретариата на ЦК от юни 1965 г. в политическата работа са настъпили решителни изменения. Няма важен икономически въпрос, който да не е свързан с нея. Значително е подобрена работата по разясняване икономическата политика на Партията и проблемите, свързани с развитието на предприятията и ТКЗС в града.

Градският комитет, партийните организации в промишлеността, транспорта, търговията, сферата на културата и ТКЗС най-задълбочено разучават документите и решенията на Деветия партиен конгрес. На събрания се обсъждат развитието на предприятията. Градският комитет постави на обсъждане перспективното развитие на ТКЗС „Път към комунизма“ през петата петилетка.

В резултат на извършената политическа и организаторска работа на градската партийна организация планът в промишлеността за 1966 г. е изпълнен 109,7 на сто. Дадена е надплащана продукция за 3 661 000 лева. Най-добри успехи имат колективите на Държавния винарски завод — 108,5 на сто, ДСП „Родопска“ — 110,4 на сто, ДСП „Млекопреработване“ — 122 на сто и други.

Настойчивост и упоритост проявяват партийното и административното ръководство на завод „Заря“, където бяха усвоени нови типове джанти. В Държавния машиностроителен завод в Държавния винарски завод и др. също усвоиха нови производства. През миналата година постъпили над 221 рационализаторски предложения с икономически ефект 31 000 лева. Това е в резултат от изпълнените решенията на Окръжния комитет на Партията за издигане на техническото равнище и подобряване качеството на продукцията.

Напредък бележи политическата работа на партийните организации в кооперативното стопанство. Планът за 1966 г. е изпълнен 105 на сто. Системно се изнасят беседи и информации в бригадите, фермите и звената. Използуването на един ден от месеца като „червен четвъртък“ по опита на Пловдивска област за излизане на партийните и стопанските ръководители с доклади и информации сред кооператорите дава положителни резултати.

Решаващо значение за осъществяване на предвидения похват към интензивно развитие на нашата икономика има новата система на ръководство на народното стопанство. През тази година почти всички предприятия в града работят по нея.

Важно място в изпълнението на поставените задачи в градската организация заема движението за комунистически труд. В различните отрасли на промишлеността са включени 161 бригади с 1750 участника. С високото звание са удостоени 55 бригади със 720 участника. Носители на зването „Ударник на комунистическия труд“ за 171 работника.

Ст. ВЪРТИНСКИ

За пример като задружни трудови колективи с добра дисциплина, с високо качество на производството, с широка и разнообразна политическа и културно-масова работа са бригадите на Невяна Зиборова и Денка Баланджидева от Държавния винарски завод, на Йорданка Станева от фабриката на Промкомбината, на Костадин Еленков и Ангел Блажев от Държавния машиностроителен завод и други. В движението за комунистически труд от ТКЗС участвуват над 1100 кооператори. През първото шестмесечие на миналата година се състоя разговор за работата в бригадите, които приключи с общоградска теоретична конференция и с концерт за първенците в промишлеността и селското стопанство.

Значително се подобри и разшири политическата работа в кварталите по разясняване на въпросите по международното комунистическо движение и международното положение. В редица партийни организации като: Държавния винарски завод, Държавния машиностроителен завод, ДСП „Млекопреработване“, „Енергоснабдяване“ и др. на две седмици по бригади, участници и учреждения се изнасят политически информации по някои актуални проблеми на международното положение.

Немалко внимание отделят партийните организации на въпросите по патриотичното и интернационалното възпитание. Организират се разнообразни прояви във връзка с различни чествувания. Напоследък агитационно-политическата работа в Отечественния фронт, в кварталите и селата е насочена към създаване на нови социалистически отношения в битя на трудещите се, предприемат се интересни инициативи. Профсъюзният клуб организира редица културно-просветни прояви, които се посрещат с интерес от работниците.

В политическата работа обаче се допуска и много слабости. Все още не се оценява добре научно-техническата пропаганда и информираност на партийната организация. В някои предприятия не е решен цялостно въпросът за подобряване качеството на продукцията, допуска се брак и други. А той беше поставен много остро на Януарското съзвездие и съвместното заседание на Централния комитет и Министерския съвет. Не навсякъде нормативните документи и новата система се изучават системно и задълбочено. Недостатък е резултатът от политическата и възпитателната работа сред населението от малцинствата. Пленумът прие решение за подобряване на работата.

Директивите поставиха нови задачи за разрешението пред нас, Промислената продукция в нашия град през петата петилетка трябва да се увеличи с 19,8 на сто, а в ТКЗС — 10 на сто.

Сега цялата политическа и организаторска работа на градската партийна организация и масовите организации е насочена към изпълнение на решенията на Деветия конгрес на БКП, за преизпълнение на производствените задачи и достойно посрещане 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

Ст. ВЪРТИНСКИ

Н-ОТДАВНА културната общественост на Велико Търново стана свидетел на много тържествено, своеобразно и изпит за изминатия път — юбилейния концерт на камерния хор при Дома на Народната армия, посветен на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и 7-годишнината на хора. Концертът беше потвърждение за зрелостта на колектива и талантливото ръководство на диригентката Мария Павлова. Изпълнението на „Хор на цветарките“ из операта „Евгений Онегин“, „Хор на селяните“ из „Селската кантата“ от Бах и др. творби от Хендел, Моцарт, от съветската и българската музикална съкровищница още дълго ще звучи в сърцата на зрелите. В очите на композитора Радослав Харалампиев — гост на концерта, трептеше радостна и благодарствена усмивка.

Публиката беше плечена. Тя отпрати своите любими с цветя и подаръци.

Но това беше видимата страна на успеха. Невидим за нас остава ози дълъг уморителен

път, за който са чужди много сили, напрежение, воля и най-важното — любов към музиката.

Поискаха да надзърнат в този свят. Наля в делничното раждат празниците!

... Беше преди седем години, през студените зимни вечери на 1959 година — спомня си Мария Павлова, — когато положихме началото на неизменно — ръководителката на хора, жената с всеотдайно сърце в музиката, и Нина Иванова — една от първите три ентусиастки, преминали цял път на колектива.

— Не знам как да се отблагодаря на тези момичета, — споделя младата жена, — Някога работят на сменен режим и бързат за репетиции. За този концерт хвърлиха максимум труд. Много съм доволна от тях.

Вярвам и не вярвам на думите й. Ако не бяха отзивчиви, ако не обичаха певческото изкуство, хорът не би завоювал такива успехи. Не отдавна ли тройно повече сили диригентката? Защо приписва всичко на другите?

По прегледите на художествена самодейност вокалният състав е винаги първенец. Неговите топли лирични песни са желани от великотърновската публика. Освен в града

и окръга, хорът е изнесъл концерти в Ловеч, Плевен, София. Две години участва и в „Бургаско лято“. Упоритият труд и талантливото музикално изпълнение срещат признателност и специалистите, ръководството на Дома на Народната армия и публиката. През 1964 г. хорът става лауреат на Втория републикански фестивал и носител на бронзов медал.

В чест на Деветия конгрес

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

и окръга, хорът е изнесъл концерти в Ловеч, Плевен, София. Две години участва и в „Бургаско лято“. Упоритият труд и талантливото музикално изпълнение срещат признателност и специалистите, ръководството на Дома на Народната армия и публиката. През 1964 г. хорът става лауреат на Втория републикански фестивал и носител на бронзов медал.

В чест на Деветия конгрес

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

и окръга, хорът е изнесъл концерти в Ловеч, Плевен, София. Две години участва и в „Бургаско лято“. Упоритият труд и талантливото музикално изпълнение срещат признателност и специалистите, ръководството на Дома на Народната армия и публиката. През 1964 г. хорът става лауреат на Втория републикански фестивал и носител на бронзов медал.

В чест на Деветия конгрес

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Донка АЛЕКСАНДРОВА

Производителността на труда в горското стопанство

Производствените процеси в горското стопанство са различни. Едни от тях, като производството на фурни, лесоматериали, стопанисването и охраната на горите от насекоми вредители, имат предимно биологично-технически характер. Други, като дърводобива и оползотворяването на вътрешностепенните горски продукти, представляват чисто промишлена и организационна дейност. Едните и другите носят специфичния за горското стопанство белег — работа на открито и зависимост от климатичните и природните условия, териториална разпръснатост, малка концентрация на производството и значителна трудоемкост на производствените процеси при сравнително по-голяма тежест на труда. Тези условия определят труда като основен и най-важен фактор по пътя към интензификацията на горското стопанство. Може определено да се каже, че равнището на производителността на труда тук влияе с много по-голяма сила, отколкото в другите отрасли.

През последните години колективите на горските стопанства и на Районната дирекция на горите имат значителни постижения в увеличаването на производителността на труда. Чрез обмяна на положителен опит, на научно-техническа информация и активна рационализаторска дейност някои от процесите се поставиха на нови технологични способности, в други се въвежда за пръв път механизация, подобри се и сега по-ефективно се използва наличната механизация. Внесо се и се усвоява и нова техника. Има напредък и в организацията на труда. В резултат на това само в Горското стопанство в с. Буйновци към края на 1966 г. сечта се механизирала 97 на сто, а извозът — 59 на сто. Главно от тези мероприятия стопанството изплати плана си за производителността на труда 109.94 на сто.

До края на петилетката пред горското стопанство стоят още по-напрегнати задачи. За териториалната на окръжия те се свеждат до създаване на нови 70 000 декара гори, до увеличаване продуктивността на наличните гори чрез отглеждане сечи най-малко върху 290 000 декара предимно млади гори, до реконструкцията на наличните около 150 000 декара зазелени и малолесни гори и до реализиране на дърводобива в размер на 42 на сто от отглеждани сечи за сметка на нама-

ляване и нормализиране на ползуването от главните сечи в ценни букви гори. Във всички тези задачи, според изтъкнатите специфични производствени условия, несъмнено голям дял се пада и на участието на живия човек — труд. Предварителните разчети показват, че за тяхното успешно изпълнение през петилетката, като се има предвид постигнатата досега натурална производителност на труда от едно лице заето в производството, броят на необходимите работници за дейностите в горското стопанство трябва да се увеличи с 13 на сто или с 118 работници. Обаче увеличаване в такъв размер нито може да се приеме, нито пък може да се осъществи при разпределението на работната сила в окръжия. Ето защо пред специалните и колективите на горските стопанства на преден план трябва да стоят интензивните фактори като с лесовъдски, така и с технологично-организационен и технически характер.

Обобщено казано, за условията на горските стопанства изпълнението на тази задача се свежда до внедряването на по-висок технически прогрес, който трябва ясно да се прояви едновременно в три насоки. На първо място е въвеждането в действие на най-добрите постижения и на съвременни високопроизводителни и ефективни методи в областта на производството и на труда. На второ място е постигане на по-пълно използване на техниката, работната добитък и на труда чрез по-висока ефективност на капиталните възможности и на фонда от работно време. И на трето място е подобряване и повишаване качеството на производствените процеси и на готовата продукция. Само по тези пътища необходимият брой работници реално ще може да се намали, а отгук проследите в отделните производствени звена няма да страдат от недокомплектованост на труда и поставените задачи ще се изпълняват по обем, качество и навреме.

Трябва да посочим, че както за тази година, така и за целия период до 1970 г. набелязаните и приети мероприятия с организационно-технически характер и по техническия прогрес, създават нужната материална и методическа основа за действителен ръст на производителността на труда в горското стопанство, независимо от отрицателните влияния на

някои производствени условия. Предвидено е да се разшири горската пътна мрежа. Преостаното строителство на нови 70 километра пътища чрез лимитни вложения и земи за нова техника. С това основните горски пътища, приведени в метри средно за 1 хектар горска площ, ще нараснат от 1.12 м за 1965 г. на 2.03 м към края на 1970 година. Това е съществено фактор на интензификацията на горското стопанство.

В перспективния план по техническия прогрес особено много внимание е отделено за механизацията на производствените процеси. При почвоподготовката, лесовъдните и отглежданите етапи ще се внедрява нова техника, като в сравнение с 1965 г. през 1970 г. механизацията ще се увеличи с 20 на сто. Ще се разшири механизацията и в дърводобива, ще се пристъпи и към механизането на товаренето в гора.

През годините на петилетката в горските стопанства ще се допоставят нови машини с обща мощност над 860 к. с. В процес на внедряване са вече нов тип режещи вериги за моторните трюни, които безспорно увеличават производителността на труда. Очаква се към 1970 г. механизацията

на процесите да обхване от общия обем на сечта 90.5 на сто, от 71 на сто и до товаренето — 8 на сто. В животинския извоз, който все още е неизбежен, започна вече внедряването на колесари с пневматично-гумени колела.

Значителен дял от мероприятията засягат въпросите по организацията на производството и на труда и определят ролята на научно-техническата мисъл. Пред всички специалисти трябва да станат инициатори и ежедневни творци на новото за успешното и пълно изпълнение на мероприятията по техническия прогрес. Нужно е чрез системно повишаване квалификацията на работниците, чрез непрекъснато усъвършенстване организацията на производството и на труда и чрез правилно насочване на останалите интензивни фактори навреме да се създават необходимите предпоставки за най-пълно използване на предоставената техника като основен фактор за увеличаване производителността на труда в горското стопанство.

инж. М. КАЛИМЕРОВ
заместник директор на Районна дирекция на горите във Велико Търново

Пред пленума на Окръжния комитет на Партията по техническия прогрес

В селското стопанство

През петата петилетка се предвижда производителността на труда в селското стопанство да се увеличи с около 40 на сто, а средногодишното производство да нарасне с над 30 на сто в сравнение с изтеклия пет години. Ето защо в настоящия етап от развитието на ТКЗС и ДЗС в окръжия правилното и навременно разрешаване на въпроса за непрекъснато увеличаване производителността на труда се явява важен проблем в борбата им за повече и по-висока селскостопанска продукция.

Правилното използване на фактора време има голямо значение за увеличаване на дневната и годишната производителност. Средната заетост на кооператорите в окръжия ежегодно се увеличава. Докато през 1964 г. средната заетост в човекодни от един кооператор е 226, то през 1966 г. е 244, а средно за страната през 1965 г. е 223 човекодни. В сравнение с 1964 г. се забелязва известен успех в използването на годишния фонд работно време, като броят на заетите човекодни е увеличен с 8 процента, а на чистото работно време през деня — с 2.29 на сто. Но трябва да се подчертае, че се допускат и съществени слабости от организационен характер, които пречат за увеличаване производителността на селскостопанския труд. Поради неуплътняване на работния ден например всекидневно от кооператор в окръжия се губят средно по 25—30 минути.

При 37 463 кооператори, работещи в растениевъдството, това прав загуба от 15 610 до 18 700 човекодни или се равнява на труда на 1950 до 2340 кооператори. За да се достигне предвиденото увеличаване на селскостопанската продукция, голям дял се пада на увеличаване степента на механизацията на производствените процеси, на доставката на нови машини и на по-доброто използване на наличната селскостопанска техника. Механизацията се явява като най-мощния фактор за повишаване производителността на селскостопанския труд. Въпреки че кооперативните и държавните земеделски стопанства в окръжия разполагат с голям брой налична техника, поради незадоволителна организация, нито факторът време, нито пък машините се използват пълноценно и ефективно. Така например използването на телгителната сила на тракторите се движи между 65—72 на сто, при норматив 90—95. Обикновено явление е тракторите ДТ—54 да се окомплектоват само с по един култиватор или с по една редоселка, тракторите Беларус — да брануват с по 6—8 брани, вместо 15—16 и т. н.

Неефективното използване на тракторите говори за неправилното им агрегиране и окомплектоване с необходимите прикачни машини. Анализът на фактичното работно време показва, че средно за страната през 1965 г. един трактор се използва 177 дни или 18.4 на сто от дните през годината, докато в някои ТКЗС от окръжия положението е значително по-добро. Средно за окръжия през 1964 г. тракторите са използвани 201 дни или 55.1 на сто, през 1965 г. — 207 дни или 56.1 на сто, а през 1966 г. — 211 дни или 57.1 на сто.

Макар че в сравнение със страната използването на работното време на тракторите е по-добро с 9.4 процента, то все още е незадоволително. Би могло годишният фонд на работното време на тракторите да се използва до 75—80 на сто, каквото натоварване има стопанството в Полски Тръмбеш, където през 1966 г.

един физически трактор е работил средно 286 дена или 78.3 на сто от дните през годината. Незадоволително е използването на тракторите в ТКЗС — Самоводене, където те са ангажирани в работата средно по 182 дни през годината или 47.7 на сто.

Причините за непълното използване на работното време през годината и за незадоволителната дневна производителност се дължат главно на престоя на машините поради слабости от организационен характер, като неадекватно извозване на гориво, вода, семена, торове на мястото на работата, на зърното от комбайните, на сляжната маса и пр. Допускат се много престоя по техническа неизправност на двигателите и прикачните машини. Недостатъчна е квалификацията и на някои механизаторски кадри. Не се организира двусменна работа през периодите на високо трудово напрежение.

Една от основните причини за непълноценното използване на работното сменно време за деня, а оттам и за годината, се дължи на това, че в нашите ТКЗС и

За по-рационално използване на фактора време

ДЗС не е разрешен правилно въпросът за специализацията и концентрацията на селскостопанското производство, за внедряването на тясна специализация на труда. Специализацията и концентрацията на селскостопанското производство, наред с редицата предимства, които има, дава възможност да се разреши и въпросът за разходите за използването на фактора време, а отгук и увеличаване производителността на труда. Наред с това съдейства за отстраняване на „универсалните“ работници, които знаят от всичко по малко и нищо по-задълбочено, и за създаването на професионално майсторство.

Задълбочаването на специализацията се съпровожда с намаляване на отраслите и културите, с уеднавяване на производството и засяването на големи площи с една и съща култура. Това дава възможност да се внедри в по-голяма степен комплексната механизация и се използва нова, по-сложна селскостопанска техника.

Така например в ТКЗС — Моравя, благодарение на специализацията, се създадох условия за внедряване на комплексната механизация на цвеклопроизводството и за постигането на висока производителност на труда. Единствено кооперативното стопанство в Моравя в окръжия е близо до световното равнище по този показател. Там 100 кг продукция от захарното цвекло през 1964 г. е произведена за 0.70 до 1.25 човекодни, а през 1966 г. за 1.46 човекодни. В целия цвеклопроизводни страни, като САЩ, 100 кг захарно цвекло се произвежда през 1964 г. за 0.50 човекодни, ГФР — за 1.10, в ГДР — за 1.80, в СССР — за 3.20, а в земите за комплексна механизация на В. Светличий — само за 6.5 човекодни. Средно за ТКЗС от страната през 1964 г. 100 кг са произведени за 3.92 човекодни.

са, а за кооперативните стопанства в окръжия за 3.28.

За отбелязване е обаче, че в малко стопанства от окръжия е разрешен въпросът за специализацията и конкретизацията на селскостопанското производство. Продължава вредната практика площите на всяка култура да се разпределят по равно между всички съставни села, бригади и звена, с което се пречи за по-скорошното привеждане на нашето селско стопанство на промишлените основи, за правилно използване на наличната сложна селскостопанска техника, на фактора време и неоправдано се задържа производителността на труда.

Данните от извършената паспортизация на земята в окръжия, годна за машинна обработка, показват, че средната дължина на браздата се движи между 400—800 м., като на 22.75 на сто от земята дължината на браздата (дължината на блока) е от 400 до 600 м и на около 22 на сто — от 600 до 800 метра. Близо на 73 на сто от земята дължината на браздата е от 100 до 800 метра. Като се има предвид, че коефициентът за използване на работното време в смяната при 100 метра дължина на браздата, сравнен с този на 1400 м, е значително по-малък — 0.57 срещу 0.90, става ясно, че при по-големите блокове — с по-голяма дължина на браздата, дневната производителност се увеличава близо с 33 на сто.

В още по-голяма степен дължината на браздата влияе върху такава високопроизводителна селскостопанска техника, като самолетите на селскостопанската авиация. Например, при положение, че самолетът извършва торове с амониева селитра по 15 кг на декар, буксерът му се изпразва за около 90 секунди. При средна дължина на блоковете 650—700 м самолетът ще измине това разстояние за около 15 секунди, или за да разхвърли всичкия тор, ще са необходими 6 пъти повече време, отколкото за да се изпразви торът. Като се има предвид, че един завои се прави средно за около 70 секунди, само за това ще се изразходват 350 секунди, докато времето за разхвърляне на тора над блока е 90 секунди или за завоите се изразходва близо 4 пъти повече време.

Средно при 30 полета дневно загубата на работно време възлиза близо на 3 ч. Ако дължината на блока е над 1500—2000 м, то за разхвърлянето на тора ще бъде необходимо извършването само на един завои или за целия ден ще бъде направена икономия на работно време около 2 часа и 15 минути, което може да бъде употребено за полезна работа.

Ето защо въпросът за правилната специализация и концентрация на селскостопанското производство в окръжия трябва да бъде окончателно разрешен в годините на петата петилетка. С това ще се създадат необходимите условия да се изпълнят с чест поставените задачи от Деветия конгрес на БКП — за ръчно повишаване производителността на труда, за по-пълноценно използване на фактора време, за използването на по-съвършена селскостопанска техника и за по-пълното внедряване на комплексната механизация в селското стопанство.

Тодор ЗОГРАФОВ
от Нормативно-исследователско бюро по организация на труда в селското стопанство — Велико Търново

Търговия — на висотата на потребителското търсене

Телния съвет на съюза, изнесен от председателя Никола Николов, е един задълбочен, подробен и критичен анализ на работата през годината. По стигматите успехи в резултат на усърдието на кооперативните търговски работници и служители не може да не се признаят. Не може да не се изтъкне и това, че Окръжният кооперативен съюз — Велико Търново по своите успехи се нарежда на едно от челните места в страната. За това говори изпълнението на плана по основните показатели. На пример, планираният стокооборот за 1966 г. от 73 310 000 лв. е преизпълнен на 74 222 000; преизпълнен е и планът за общата промишлена продукция от предприятията в системата на Централния кооперативен съюз от 16 328 000 на 18 648 000; закупени са 18 461 т селскостопански произведения, при план 14 511 т и пр.

Като израз на непрекъснатия стремеж за подобряване снабдяването и обслужването на населението от окръжия са и разкритите през годината 42 нови обекти с 32 магазина, 16 ресторанта и 2 сладкарници, 3 хранително-вкусови комбина и други.

Какво обаче показват някои факти, на какво най-остро обръщаме внимание в своите изказвания делегатите? Недостатъчното все още проучване на потребителското търсене и зареждането на магазините с необходимите стоки, или пък доставянето на стоки под изискванията и вкуса на трудещите се, е слабост номер едно в работата на не една кооперация. Ето какво разказва на пример Илия Чомаков от Алеково:

— Оправдано ли е, рентабилно ли е да нямаме сол, ошетено през зимата, когато най-много са необходими на селските стопани, и да ходим чак в Русе да ги купуваме? И снабдяването със солата каустик не е добро... А културно обслужване? Тежи им на нашите магазинери да снемат топаните плат от рафтовете, да покажат стоката на клиента, да изтънят неговите хубави качества, да посрещнат хората усмихнати, вежливо.

А Васил Бянов от Стражица говори за липсата на тръби

и фасонни части за водоснабдяване домовете на кооператорите, за липсата на някои хранителни продукти, за необходимостта от фуражни смеси за отглеждането на малките пилеца в личните стопанства, от които те биха могли да предадат немалки количества птиче месо за народното стопанство.

Обществено хранене се оказва най-слабото звено в работата на Окръжния кооперативен съюз — малък все още обем на работа, неизпълнен годишен план. Защо? Нима хората на село не желаят да бъдат добре обслужени и задоволени в това отношение? Желаят, разбира се, но грижите, които управлението на потребителните кооперации подлага, са недостатъчни. Като резултат на това са и малкият брой кооперативни столове, а откритите столове са тесни и непригодни. Пригответе ястия са оскъдни по качество и асортимент и в столовете, и в ресторантите. Осигуряването на топла храна на кооператорите през лятото, разнасяна на самите блокове, още не е станало задължение и дело на потребителните кооперации. Не е изключено през летните дни да не намерим и какво да се нахраниш в немалко от съставните села на общините...

Интересни и ценни препоръки направиха в своите изказвания секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев, заместник-председателят на Централния кооперативен съюз Петко Василев и др. Другарят Кушев обръща внимание на въпроса за доставяне на висококачествени стоки, стоки, отговарящи на коренов променилия се бит на селскостопанските труженици, особени грижи да се положат за обществено хранене на село и пр.

Делегатите на седмото годишно събрание на Окръжния кооперативен съюз във Велико Търново приеха добре обмислени решения за подобряване на своята работа, за излитане търговията на равнището на потребителското търсене, а в телеграмата до Централния комитет на БКП те изразиха своята безрезервна готовност за изпълнение на решенията на Деветия конгрес на Партията.

Г. МУСИНСКИ

В един съботен следобед

Автогарата в Горна Оряховица е като млада хубавица.

Снагата ѝ се кипри между другите сгради и краси този край на града. Всеки ден около нея е много оживено. Но днес, в този съботен следобед, шумът се чува отдалеч. През централната и задната врата потокът от хора не спира. Една жива остраница от автобуси е обградена от трите страни. Пред есшетата непрекъснато преминват хора.

— Другарко, че има ли ето ра кола за Драгово?

— Има ли билети за Сушица?

— В колко часа тръгва колата за Орловце? — сипят се един след друг въпросите, някои от тях неуместни, тъй като на стената има огромно табло с разписанието на автобусите. Но продавачите на билети Йорданка Христова и Елена Петрова на всеки въпрос отговарят внимателно, търпеливо. Сред всички този шум се откроява гласът на ръководителя на движението по високото гориле: „След два минути автобус 18-63 тръгва за Николаево“. За мигове част от пейките в какалията се опразват. Но пътниците са все така много. Сбрани на групички, някои от тях говорят високо, вълнуват се.

— Утре сме на сватба. Не временно трябва да замине за село! — говори мъжът с големи пакети. Млада двойка е кифур и букет в ръце също е ясно разбавявана от предстоещото пътуване, особено жената. За пръв път тя отива на гости при своята свекърва.

Само един човек в автогарата е далеч от всичкото безспокойство тук. Това е малкият Славчо, който дълбоко е заспал на бялото кресло в стаята за майки и деца. На пост при него е по-голямото му братче.

Постепенно една след друга колите, строичи като за парад, излизват. Намаляват и пътниците, а с тях и шумът. Намалява и напрежението на диспечера Петко Димитров. В малката му стъклена стаичка днес влизаха и излизаха, освен кондукторките и шофьорите, десетки пътници. И днес не остава нито един пътник незадоволен

нито едно желание неосъществено.

Всекидневната работа на автогарата е огромна. Тя обслужва 24 линии, а по някои от тях се правят 2 и 3 курса дневно. Автолинии има и до София, Стара Загора, Омуртаз, Свищов. Наекоро се откриха и линии за Русе, Габрово, Асеново. В проект е линия до Шумен. Дневно с автобусите от извънградския транспорт се превозват средно над 3500 пътници и над 46 000 от градския транспорт.

— Все още колите са недостатъчни да задоволяват нарасналите нужди на хората — говори началникът на автогара В. Борисов. — През тази година ще бъдат доставени 11 нови автобуса, част от които вече получихме.

Нови автобуси се доставят, нови линии се откриват! А с това нараства още повече големата и отговорна работа на целия колектив. Четирите бригади, които воюват за звание „Бригада за комунистически труд“, ще трябва да вложат още по-големи усилия за добро то и културното обслужване на хилядите пътници. 85 шофьори и кондуктори вече са носители на високото звание „Най-добър в професията“ и 27 на „Ударник на комунистическия труд“. Гордост за автогарата са шофьорите Димитър Манчев и Васил Стойков, носители на „Народен орден на труда“ — заедно, Георги Породанов, Панайотов, кондукторите Н. Василев, Б. Ангелов, П. Митева, М. Петкова, А. Петрова и др. Всички те и целият съвкупен колектив допринасят за сръщото изпълнение на плана.

В чест на 50-годишнината на Октомврийската социалистическа революция бригадите решиха да работят с още по-голям жар, за да завоюват високото звание за комунистически труд.

Ст. ГРАДИНАРОВА

Борба

1962

Стр. 3, 6р, 45, 13, IV, 1967 г.

В ПОМОЩ НА СТРОИТЕЛИТЕ

Група курсисти от школата към Сградостроителния техникум във Велико Търново преди известно време бяха в помощ на строители. Под ръководството на преподавателя по технология и практика Бакалов, те взеха участие в изграждането на многотопливния силоси към ДПЗХ „Тр. Саралиев“ — Велико Търново. Бъдещите арматуристи, които се включиха в работите на пълзящия кофраж, останаха много доволни, защото на място съчетаха теоретическите си знания с практиката.

Нова автогара

В Павлици близо до жп гарата с ускорени темпове се строи нова модерна автогара. Тя ще има всички удобства — биюфет, ресторант, стая за майки с малки деца, лекарски кабинет, баня и стаи за обслужващия персонал. Предвидено е чаканията да бъде изцяло осъществена.

Бригадата за комунистически труд на Христо Петков сега работи на главния корпус. Колективът е общал в чест на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция за приключилото строителство и предаде обекта.

П. Иванов

В ЕЛЕНА СЕ ИЗГРАЖДА НАЙ-ГОШИЯТ КОМИН

В страната има всичко четиринеделински бригади. Едната от тях е образувана от шуменските строители Саз Димитров, Петър Саздов, Иванка Саздова и Иван Стефанов.

Неотдавна те дойдоха в Елена, за да издигнат повече от петдесетметровия комин в този край. Строители те са едни от първите, които посрещат изгрева на слънцето в Баднава. Те се трудят постоянно и упорито, благо дарение на което изпълняват средно трудовите си норми до края на годината.

Населението ги гледа с любов и уважение, защото са едни от пионерите на индустриалното строителство в този буден край.

Хр. Илиев

Ударничката на комунистическия труд Йорданка Острена, релачка на вафли в Бонбонена фабрика към ДПЗХ — Горна Оряховица, е начело в съреването в чест на Младия май.

ВЪЛНУВАЩИ ТВОРБИ

От няколко дни в Каринната галерия на ул. „Караминков“ във Велико Търново гостува експозицията на Русенската художествена галерия. По повод тази прекрасна културна изложба се обрнахме към доцент Любен БЕЛМУСТАКОВ от ВПИ „Братя Кирил и Методий“ с моля да сподели с читателите на вестник „Борба“ впечатленията си от експозицията. Другарят Белмустаков ни разказа следното:

— Русенската художествена галерия притежава две безспорни качества. От една страна, тя включва значителен брой произведения на местни русенски художници и с това ни дава възможност да се запознаем с техния принос в разволя на нашето изобразително изкуство. От друга страна, тя съхранява няколко от най-хубавите творби на най-известния български художник, когото я очегова като една от най-ценните художествени колекции в нашата страна.

Една скромна творба, с крайно примитивна техника — „Пейзаж с крави“ от русенски художник Димитър Хаджиджов Хаджиджов — ни въвежда в експозицията. Тя не е датирана, но ако е от преди Освобождението, би могла да ни подсказва някои нови мисли за творческите възможности на нашите възрожденски художници, за техните жанрови търсения.

Друг русенски художник — Васил Стефанов — Чилето, е представен с две творби: „Дамски портрет“ (1914) и „Тъгуваща“ (1915). Със своя сантименталност те се сродяват със съвременните произведения на нашите големи художници Стефан Иванов и Еле на Карамихайлова и говорят, че и художници от Русенския край са участвували в разрешаването на основната идейно-художествена проблематика на новото българско изкуство.

В експозицията са включени творби и на други русенски художници от следващи поколения: два пейзажа на Георги Каракашев, пейзаж и натюрморт на Кирил Станев, композиция и портрет на Борис Василев, живописните качества и разнообразните сюжети и жанрови страни на които говорят за будното чувство на русенските художници към най-отговорните задачи на съвременното ни изкуство.

Щастие за Русенската галерия е, че притежава една от най-силните творби на големия наш художник Цено Тодоров — „Портрет на майката на художника“; много възглед като психологически израз и разрешен в живописна съставка на светло и тъмно — особености, които издват възхищение от гениалното творчество на Рембранд.

По-скромно е представен съвременният на Цено Тодоров — Стефан Иванов — с един „Дамски портрет“ (1945), който не е от най-доброто в творчеството му. Независимо от някои портретни качества, ретущ в моделността та е придал на формите малко не приятна и монотонна закръгленост, слабост, свойствена на повечето от късните произведения на художника.

Големият български художник Владимир Димитров — Майстора, е застъпен с две творби. Първата от тях — „Момини“, ни въвежда в най-характерната област на творчеството му — картините, посветени на българската етика. Нейният образ е разкрит с голяма етичност и е реализиран в съгласувана хармония на изразителна, декоративно използвана линия и живописно третиране на цвета. Втората творба — „Же

на с дете“, е от друга област на творчеството му — битовата картина, едно или многофигурна, изпълнена с темперамент, донел е скизнен похват и отличаваща се със съгласна експресия на цветовете.

Многогранното творчество на Илия Петров е представено с един портрет на мъж от 40-те години, сиреч от периода на пълен разцвет на портретния стил на този наш голям художник, в който майсторското разкриване на психологическата характеристика се съчетава с вившестелен живописно-пластичен качества.

С първокласни творби е представен и друг наш бележит художник — Ненко Балкански: един натюрморт и един портрет на момче, и двете живописвани с пълни, материални тонове, и пве те представителни за две характерни за художника жанрови области.

Към най-ценните експонати на Русенската галерия трябва да ст

„Дунавски пейзаж“, ефектен го живописно изпълнение, колорит и техника.

В своята „Жътва“ от 1943 г. изпълнена в съзнателно примитивен стил, пловдивският художник Златко Бонджиев доказва своята вярност към битовата ни живопис и през един период, най-малко благоприятстваващ нейното развитие.

Данаил Дечев е представен също с характерни за средния му период творби: „Карловски пазар“ и „Отпускар“ — първата с много дълбок тон, втората — с драматичен ефект.

Акварелът „Дете от Герман“ на Васил Стоилов е една от характерните работи на художника, обединени в цикъла „Портрети на деца от Герман и Бистрица“.

„Ваза с цветя“ на Кирил Цонев и „Връщане от пазар“ на Бенчо Обрешков ни запознават с по-модерни живописнопластични концепции в нашата съвременна живопис.

Живописни качества в една или друга степен пригвежават редица още творби: „Дамски портрет“ на Петър Петров, „Детски портрет“ на Рада Поптошева, портретът „Геменужка“ на Цветко Цветков, „Ил

Владимир Димитров — Майстора „МОМИ“

несем две платна на големия виртуоз на маслената живопис Денко Узунов. Създадени през различни периоди на неговото творчество („Голо тяло“ е от 30-те години, а „Портрет на делегата от Камерун“ е една от последните работи на художника), те ни запознават с творческото му развитие.

Един от пионерите на нашата пейзаж — Атанас Михов, е представен с лиричния пейзаж „Боянската църква“, изразителен със смекчения контраст за осветени и засенчени места.

Един пейзаж от Никола Танев е посветен на великотърновските особености и се отличава с подчертан панорамен ефект, едни плоскости и приятна сребриста гама.

„Карловски двор“ на Борис Девев сочи уменията на художника да запази композиционното единство и пластичната цялост на картината и при най-резки баргени съставки.

Нашият известен маринист Марио Жеков е представен с един

дустриален пейзаж“ на Никифор Цонев, „Дамски портрет“ на Иван Табаков и други.

В експозицията са включени и творби от по-млади художници: „Дъщеря ми“ на Лилияна Русева, в интересна тоналност и със по-лучливи фактурни търсения; „Балерини“ и „Модел“ на Петър Попов — с много свежи живописни качества и умение да се намеси подходящ формат за „малката“ тема; „Велико Търново, улица „Гурко“ — на Димитър Стефанов, в която самоотелният тонален ефект — тъмни фигури на светло — е попречил на художника да разкрие основната задача на един пейзаж от подобен вид — спелата финната красота на старината.

В Русенската художествена галерия не са представени някои от най-възбудяващите наши млади художници — Светлин Русев, Стефан Гацов и някои други.

В своята цялост експозицията ще допринесе за запознаването на любителите на изобразителното изкуство с постиженията на нашите най-известни художници.

СЪОБЩЕНИЕ

ЮНОШИТЕ НА „ЕТЪР“ ПОБЕЖДАВАТ

В мач за първенство на юношеската зона „Янтра“ в неделя играха младите футболисти от „Етър“ и Горещият отбор на „Чарафон-Орел“ от Габрово. Дубоят завърши с победа на великотърновските юноши — 3:2.

Още с първите минути гостите от Габрово се втурнаха към вратата на „Етър“. Десният бранител на домакините Дерибеев бе преодолан от бързия Стефанов (11, 40). Той мигновено намери съотборника си Димов (13), който леко изпрати топката там, където беше нужно. Един на нуда за табурици. Но радостта им от гола трайно само три минути. Централният нападател на домакините Димитров успя лесно да изравни — 1:1. Няколко минути по-късно великотърновската „лететка“ покани на 2:1. След средата на полувремето етърци вече водеха с 3:1. И ако не бяха неужестичените солови прояви на Димитров, пък и на редица още нападатели от

„Етър“, резултатът щеше да бъде доста по-голям в негова полза.

Втората част на мача се характеризираше с често променящо се налягане. Инициативата се менеше постоянно. Набелязване на габровци, които нападаха по-рядко, но по-опасно, зачитаха. При една такава атака отлично играещият им нападател Димов (13) пропусна стопроцентова възможност за намаляване разликата. Десетина минути по-късно, при трикото изпълнение на непряк свободен удар в полза на гостите, Гатев (3, 40) успя да постигне втория гол за отбора си.

Какво показва двата състава? Етърци превъзхождаха съперниците си по физика, но не и по издръжливост. Те са снажни момчета, с ланковите футболсти. Но им липсват някои основни показатели по елементарни изчисления. Те демонстрираха устрем, но заедно с него и мързливост. Бавно и неразумно, нападаха и се бранеха неорганизирано. И из

глежда са усвоили и характерната черта на „батовците“ си: да създават големи ситуации, но не и да ги реализират. Вжакото е друго, — че налице има прекрасен строителен материал, от който могат да бъдат изградени отлични футболсти.

Дребните на ръст футболсти от Габрово бяха твърде подвижни. В отбора им се откриха две единици — безспорно талантливите Гатев (3) и Димов (13). Но те, както и колегиите им от „Етър“, разчитаха предимно на играта в центъра без да използват големите възможности, които им предоставя разгънатият фронт по крилата. Главното усилие и на двата състава трябва да бъде насочено към по-добра физика и усвоение на техническите елементи. При налицето на тези компоненти тактическата постройка ще бъде лесно усвоена. А за постигането на това е нужна работа, упорита работа!

Н. КОТЕВ

В „Б“ окръжните футболни групи

РЕЗУЛТАТИ:

Електротелери — Масларево 2:0, Автосани — Килифареве 2:2, Долна Оряховица — Пожарница 6:1, Полски Сеновец — Михалици 4:1, Воловец — Димча 2:2, Беляковец — Сухиндол 3:2, Бутново — Недан 1:0.

КЛАСИРАНЕ:		
1. Михалици	59:27	26
2. Бутново	41:30	25
3. Сухиндол	40:25	23
4. Електротелери	42:22	22
5. Полски Сеновец	44:34	20
6. Недан	41:28	19
7. Беляковец	48:37	19
8. Масларево	37:31	19
9. Димча	42:46	17
10. Долна Оряховица	37:56	16
11. Воловец	55:43	15
12. Автосани	42:46	14
13. Килифареве	27:61	10
14. Пожарница	15:78	4

РЕЗУЛТАТИ:

Царевец — Страхилово 3:0, Автосани — Козлевец 2:1, Вардари — Обединение 4:0, Вързулица — Александарово 4:0, Драгомирово — Върбушка 3:1, Горна Липница — Дъсково 1:1, Българско Сливово — Горна Студена 4:3.

КЛАСИРАНЕ:		
1. Драгомирово	61:30	23
2. Българско Сливово	47:29	23
3. Вардари	51:22	22
4. Върбушка	37:26	21
5. Дъсково	33:36	21
6. Вързулица	52:36	19
7. Горна Липница	29:24	19
8. Царевец	32:30	19
9. Горна Студена	22:27	18
10. Александарово	34:35	16
11. Автосани	29:48	16
12. Козлевец	23:38	15
13. Обединение	25:45	15
14. Страхилово	14:60	5

СТУДЕНТСКОТО БАСКЕТБОЛНО ПЪРВЕНСТВО

Велико Търново стана средина на първата спортна проява. Комплексът „Юнак“ от втория етаж на общинския стадион. Трибуните му изпълваха с голяма емоция приятиелите на спорта, за да наблюдават оспорваната борба в срещите от студентското зонално републиканско състезание по баскетбол от Габрово, Велико Търново, Свищов и Девалисестите общностуудентски игри. Организатори на тази масова спортна проява са членовете на физкультурния колектив при ВПИ „Братя Кирил и Методий“ — Велико Търново.

В първенството със свои представители (мъже и жени) участвуват студенти-баскетболисти от висши учебни заведения в София, Пловдив, Бургас, Русе, Свищов и Велико Търново.

През първия ден на баскетболното първенство играха женските петорки на ВПИ „Братя Кирил и Методий“. Студентките от Свищов успяха да изтрият ценна победа с 36:33. Във втората среща бяха противопоставени женските баскетболистки от Пловдив и Русе. Победа с 51:37 спечелиха пловдивските студентки.

Във вторник се състояха и две срещи на мъжките баскетболисти. Представителите на Русе надиграха колегиите си от Свищов с 59:26, а двубой

боят между студентите от висшите педагогически институти в Пловдив и Велико Търново завърши с победа на пловдивчани — 81:67.

Всичко се състояха пет нови срещи. Първа започнаха боят на студентите от Химико-технологическия институт в Бургас и колегиите им от Висшия финансово-стопански институт в Свищов. Редовното време изтече при равен резултат. След това бургасчани се активизираха и спечелиха с краен резултат 78:66.

След тях играха баскетболистите от Свищов и Пловдив. Свищовчани бяха равностойни съперници. Те на няколко пъти повеждаха резултата, но отстъпиха на по-рутиняните баскетболисти от Пловдив — 41:62.

С хубава победа — 47:38 ни завършва великотърновските студенти от ВПИ „Братя Кирил и Методий“. Те напълно заслужено спечелиха двубоя с представителките на Бургас, като ги надиграха в тактическо отношение.

Предпоследната среща, между мъжките студентски петорки, на Велико Търново и Русе завърши 71:60 в полза на отбора на Русе.

До свързването на вестника ни в печатницата мачът между баскетболистите на София и Пловдив не беше завършил.

Справочник на читателя

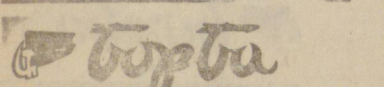
ТЕЛЕВИЗИЯ	Ленинград: 20.50 — „В ефира — младостта“.
ПЕТЪК — 14. IV.	СЪБОТА — 15. IV.
ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ	18.30 — новини; 18.40 — братя по оръжие; 19.00 — „Пред Първия конгрес на културата“ — изказвания на общественици; 19.10 — за безопасна движение; 19.20 — „Приключенията на Том Сойер“ — втори епизод; 19.50 — „Лекция по думи, думи“; 20.00 — „По света и у нас“; 20.20 — „Среща на дружбата“ — предаване за студентите; 20.50 — световна киноакция: „Частният живот на Хенрих VIII“; 22.30 — Българската телевизия предава за Интервизията „Лесни“ от миналото“; 23.15 — новини.
15.50 — „Палестина“ — рисуван филм за деца; 16.00 — Телевизионна агенция „Плюризма“; 16.30 — пред 50-годишнината на съветската власт; 17.00 — телевизионни новини; 17.10 — „Жуба кинолюбители“; 17.50 — „Горни Антоан Макаренко“ — премиерен телевизионен спектакъл — предаване от Ленинград; 19.00 — телевизионен преглед; 20.00 — творчески портрет на народния артист на СССР Соловьев-Седой; 20.10 — Ленинска премия — предаване от	

Йордан Василев

Склоних. И какво да направя. Наля пък виждам, че този е наш, български офицер, офицер с кокарда и пагощи. Пък и не разбирам твърде от вашите работи, но щом като е за доброто на тази земя, дето съм отраснал, готов съм да помогна. Най-сетне се помирихме с офицера. Уговорихме се след две вечери да намеря дрехи и да ги оставя след първи пети под сините скали над воденицата.

Следващата нощ аз прескочих към кошарата на дядо Стойка — той нали е глух и недомислен, промърмър се и до една друга кошара, където висеха овчарски дрехи, и след първи пети на уречената нощ отидох дрехите при скалите. Започна да ме гложде пак едно съмнение. Какъв ще е този човек? — питам се аз. — Защо трябва да отнеса дрехите под скалите, а не в кошарата. Нали ще идват уж някакви хора. Скрих се на стотина крачки в храстите и зачаках. Ако дойдат тримата да се преоблека и да хукнат към билото, без да ме потърсят, значи работата не е чиста и туй са баналити. Тогаваш мислех да наистаквам кучетата след тях, ще се вдигне врява по границата и нашите ще ги пипнат. А като гледам по едно време. . . . Какво да видя. Откъм воденицата се спуска един висок човек, облечен в бели дрехи. Огледа се той, грабна вързопа и изчезна в скалите. Стопи се от погледа ми.

Борба

Стр. 4, бр. 45, 13. IV, 1967 год.

джд. И сваля платнището си край огъня.

— Наметнат с платнище? . . . А виждал ли си друг път този офицер? Преди да се срещнете? . . . Я на улицата, я на полето?

— Кой знае? . . . Очите уж не ме лъжат, ама ми се струва, че такъв офицер не съм виждал. Пък и може да има. Откъде да познавам всички. И деня, и нощта съм на кошарата.

— Имаше ли пагощи със звездички той?

— Ами. . . Имаше зер. Когато сваля платнището си край огъня, аз видях пагоните му — жълти с по две звездички.

— Лейтенант.

— Ами. . . Оглеждах го добре, докато изпущих по една цигара.

— Той ли те почерпи с цигара? — Почерпи ме той.

— А помниш ли какви бяха неговите цигари?

— Цигарите ли? . . .

Старецът пак улови мустаците си, погледна братата, погледна скрито към капитана, вероятно не очаквал такъв разпит, и след късо млчане добави:

— Абе, цигари, като цигари. Не бяха лоши. Струва ми се, че бяха в пакетче.

— Много добре — Пирински се усмихна за миг.

— Кое е добре?

— Това, че неговите цигари са пакет. Я, спомни си и една друга подробност, дяло. С какво запалихте цигарите? От огъня, запалка или кибрит?

— Кибрит. Той прасна кибрит. И аз му направих бележка: „Момче, казвам, няма да станеш ти халхия. Пред теб гори огън, а ти хабил кибрит“.

— Кибрит обикновен?

— Е??? Кибрит, като кибрит. — С бели клещи?

— Ами. . . Не се взирах чак толкова в ръцете му.

— Пистолет имаше ли този офи

цер?

— Имаше и револвер, зашто, като седна до огъня, отзад куртката му се понадигна. Видях и самия револвер.

— Револвер в кобура?

— Ами. . . Кой знае? . . . Забелязах да го подава една гола цев. Изглежда, го носеше в кобура или пък да е бил заткнат на колана му.

Пирински измъкна за миг своя синкаво-чер токер. Старецът разшири очи.

— Без страх, дяло. Пипни, заповядай. Много важно е да разбереш причината ли неговият револвер на този.

Овчарят пое непохватно оръжието, улови го с двете си ръце, сякаш отглеждале кратунка за вода, поднесе го близо до очите си, прекара, прсти по лъскавия смазан блок и поклати главата:

— Изглежда. . . Доколкото успях да видя, май че и неговият револвер беше като твоя. Голям, чер револвер.

— Всички револвери си приличат, дяло — въздъхна капитанът.

— А забеляза ли ти да висят под колана му някаква ремъчка, нещо като камшик?

— Като камшик? . . . Кой знае? Я имаше, я нямаше. . . . Откъде да знам, че ще ме разпитваш!

— А вероятно си запомнил как говореше този офицер, повалено или по нашенски?

— Малко повалено. Изглежда да бе от шопския край.

Отново замълчаха. Доу се напастави рев на товарен автомобил, който пъплеше по наклонна към селото, и след минути две жълти играещи светлини разядоха гъстия влажен мрак, стопиха се на някакъв завой.

(Следва)